

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΩΝ 11^{ΟΥ} & 63^{ΟΥ}
ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Παιδιά Αριστερόχειρα & Παιδιά με Βαρηκοΐα - Κώφωση

T.74 25-09-2015

ΛΙΓΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΟΧΕΙΡΑ ΠΑΙΔΙΑ*

Τα αριστερόχειρα παιδιά διαφέρουν λιγάκι από τα συνηθισμένα παιδιά. Υπάρχουν κάποια σημεία τα οποία θα πρέπει να έχετε κατά νου όταν θα ξεκινήσετε να τους διδάσκετε να γράφουν:

Αφήστε το παιδί σας να κατανοήσει ότι παρόλο που γράφει με το αριστερό χέρι, αυτό δεν είναι σε καμία περίπτωση ελάττωμα.

Κάντε το να καταλάβει ότι υπάρχουν πολλά ακόμη παιδιά σαν και αυτό, αν και μπορεί να μην είναι κοντά του.

Βεβαιωθείτε ότι μπορεί να γράψει την κάθε λέξη με καλή γραφή και με όμορφα γράμματα.

Μην το εξαναγκάζετε ποτέ να χρησιμοποιεί το δεξί χέρι, αυτό μπορεί να προκαλέσει επιπλέον πίεση, και μπορεί να μην καταφέρει να γράψει καλά.

Το παιδί θα πρέπει να κρατάει τις σημειώσεις κοντά στο "αριστερό του χέρι" δημιουργώντας την κατάλληλη γωνία σύμφωνα με τη θέση του χεριού του.

Το σημειωματάριο θα πρέπει, επίσης, να έχει την κατάλληλη απόσταση, και να τοποθετείται στο κατάλληλο ύψος με σκοπό να κάνει το παιδί να αισθάνεται άνετα κατά τη διάρκεια του γραψίματος.

Διδάξτε του πώς να κρατάει/πιάνει με τον κατάλληλο τρόπο ένα μολύβι μεταξύ του δείκτη, του μεσαίου δακτύλου και του αντίχειρα.

Να προσπαθείτε πάντα να κινητοποιείτε και να εκτιμάτε το παιδί σας όταν γράφει και χρησιμοποιεί το αριστερό του χέρι.

Δώστε του να κρατήσει χρωματιστά μολύβια/στυλό που να εκλύουν την προσοχή του, και να διατηρούν το ενδιαφέρον του στο γράψιμο.

Είναι σημαντικό να γνωρίζετε την ικανότητα κατανόησης και μάθησης του παιδιού σας ενώ το διδάσκετε. Αυτό θα σας βοηθήσει να το διδάξετε με τον κατάλληλο τρόπο.

Προσπαθήστε να κατανοήσετε την υπομονή του παιδιού σας, και ακόμη και όταν απογοητεύεται παραμείνετε ψύχραιμοι. Απαιτείται μεγάλη προσπάθεια από τη δική σας πλευρά.

Προσπαθήστε να το διδάξετε εικονικά – μέσω εικόνων, και πείτε του να γράψει για αυτό που βλέπει. Αυτό θα βελτιώσει τον τρόπο χειρισμού του χεριού του.

Μην ανησυχείτε στην αρχή για τα κακογραμμένα κείμενα και τα ορθογραφικά λάθη. Βοηθήστε το παιδί σας να βελτιωθεί σταδιακά.

Τέλος, κάθε παιδί με αριστερή πλευρίωση θα πρέπει να ακολουθεί κάποιες τεχνικές κατά την εμπλοκή του σε γραφοκινητικές δραστηριότητες καθώς η φορά της γραφής, αλλά και η κατεύθυνση έχει αναπτυχθεί από δεξιόχειρες για δεξιόχειρες!

Ουσιαστικά προσπαθούμε να κάνουμε το παιδί να γράψει αντίθετα από τον φυσικό του τρόπο. Ας δούμε λοιπόν πώς μπορούμε να κάνουμε λίγο πιο εύκολη τη ζωή του...

Οι αριστερόχειρες θα πρέπει να κάθονται ελάχιστα πιο ψηλά στην καρέκλα από τους δεξιόχειρες. Έτσι η οπτική επαφή με αυτό που γράφουν θα είναι καλύτερη. Ένα μαξιλαράκι στο κάθισμα θα βοηθήσει αρκετά.

Επίσης, με την ίδια ακριβώς λογική θα πρέπει να πιάνει το όργανο πιο ψηλά (περίπου 3,5 εκατοστά από την μύτη του μολυβιού).

Η δύναμη που βάζουμε στο μολύβι θα πρέπει να είναι ίση σε κάθε δάκτυλο (αντίχειρας, μέσος και δείκτης) ώστε η θέση να μην χαλάει.

Η θέση του χαρτιού είναι εξαιρετικά σημαντική! Ποτέ το χαρτί παράλληλο με το σώμα του παιδιού αλλά παράλληλο με το χέρι που γράφει!! (Στην περίπτωση μας σκεφτείτε ότι η αριστερή πάνω γωνία θα πρέπει περίπου να «δείχνει» την πάνω πλευρά του γραφείου / θρανίου).

Επίσης, καλό θα ήταν να χρησιμοποιούμε αρχικά μολύβι με μαλακή μύτη ώστε η ροή πάνω στο χαρτί να είναι πιο ομαλή.

Στα γράμματα που απαιτούν οριζόντιες γραμμές δεν θα πρέπει να είμαστε αυστηροί με την φορά (αριστερά προς δεξιά) αλλά θα πρέπει να αφήσουμε τα παιδιά να διαλέξουν ό,τι τα βολεύει!

Επίσης, αν είναι δυνατό στο σχολείο καλό θα ήταν να μην κάθεται στο ίδιο θρανίο ένας αριστερόχειρας (στη δεξιά πλευρά) με έναν δεξιόχειρα (στην αριστερή πλευρά)!

*Πηγή: mychildhealth.net08/9/2015

<http://www.talcmag.gr/sizitonidas/aristeroxeira/> Κείμενο:Ταλκ Team αν.13/9/2015

ΑΠΩΛΕΙΑ...ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ...ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΚΟΗΣ... - ΤΙ ΕΝΝΟΕΙΣ ;**

Η απώλεια ακοής – η βαρηκοΐα, η κώφωση η χαρακτηρίζεται από πολλούς ως «κρυφός τύπος» ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών:

- δεν είναι άμεσα φανερό
- τα αποτελέσματά της ενδεχομένως να οδηγούν σε παρεξηγήσεις και σύγχυση
- Υπάρχουν πολύ λίγοι άνθρωποι που δεν μπορούν να ακούσουν κανέναν ήχο!

Η απώλεια ακοής μπορεί να ποικίλλει από την πολύ ελαφρά έως την πολύ σοβαρή... Σύμφωνα με τα στοιχεία της Βρετανικής Ένωσης Ακουσολόγων (B.S.A.) η διαβάθμιση έχει ως εξής:

-ελαφρά : κατά μέσο όρο απώλεια στο «καλύτερο» αυτί 20-40 dBHL

--μέση: κατά μέσο όρο απώλεια στο «καλύτερο» αυτί 41-70 dBHL

---σοβαρή : κατά μέσο όρο απώλεια στο «καλύτερο» αυτί 71-95 dBHL

----πολύ σοβαρή : κατά μέσο όρο απώλεια στο «καλύτερο» αυτί 95+ dBHL

Έχει υπολογιστεί ότι περίπου 1 στα 4 παιδιά κάτω των 7 χρόνων, σε κάποια στιγμή, έχουν βιώσει κάποιο είδος ακουστικής απώλειας.

Η απώλεια ενδέχεται να αφορά το ένα μόνο αυτί (μονόπλευρη) ή τα δύο αυτιά (αμφοτερόπλευρη) σε διαφορετικό βαθμό (σε διαφόρους βαθμούς).

Ε... και λοιπόν;

Όποια κι αν είναι η απώλεια αυτή – και ιδιαίτερα όσο πιο μικρό σε ηλικία είναι το παιδί (προγλωσσικά ή μεταγλωσσικά) επηρεάζει τη απόκτηση της γλώσσας και την ανάπτυξη δεξιοτήτων επικοινωνίας.

Αυτά τα δύο στοιχεία είναι εξαιρετικής σημασίας για να μπορεί το παιδί – ο μαθητής- να έχει πρόσβαση στην πληροφόρηση, τη γνώση και για να λαμβάνει μέρος στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Οι δύο κύριοι τύποι απώλειας ακοής...

Υπάρχουν 2 είδη απώλειας ακοής: αγωγιμότητας και νευροαισθητηρίου.

1. Αγωγιμότητας: Οτιδήποτε παρεμβάλλεται στη διάδοση του ήχου (μετάδοση) από το έξω προς το έσω αυτί, έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια ακοής... λόγω κακής αγωγιμότητας.

Η «παρεμβολή» μπορεί να προέρχεται από κάποιο «μπλοκάρισμα» π.χ. «συμφόρηση» κάποιου υλικού ή από κάποιο είδος βλάβης.

2. Η απώλεια Νευροαισθητηριακού τύπου είναι «λιγότερο συχνή» αλλά πιο «μόνιμη» καθώς απορρέει από βλάβη στο μηχανισμό του εσωτερικού αυτιού.

- Πώς θα αναγνωρίσω πιθανή απώλεια ακοής σε κάποιον από τους μαθητές μου;

Οι μεγαλύτεροι μαθητές – με όποια απώλεια- θα πρέπει να έχουν διαγνωστεί ενωρίτερα.

Τα μικρότερα παιδιά όμως συχνά «ξεφεύγουν» από την «ανίχνευση-αναγνώριση» της απώλειας...

Μπορεί και να τους έχει κολλήσει η ταμπέλα: «αργός, τεμπέλης, απρόσεκτος μαθητής».

Σε περιπτώσεις απώλειας αγωγιμότητας που είναι η απόδοση κυμαινόμενη, μέρα τη μέρα, ένας ενήλικος ίσως σχολιάσει:

«Αυτό το παιδί ακούει μόνο όταν θέλει...»

Οι μαθητές με σοβαρή απώλεια ακοής θα έχουν και «αδύναμο» λόγο. Αυτό είναι φανερό στο επίπεδο του τονισμού τους στην απουσία συγκεκριμένων ήχων ή στην παράλειψη λέξεων που είναι λιγότερο σημαντικές στην απόδοση νοήματος (π.χ. άρθρα, εμπρόθετα...).

Όμως οι μαθητές με λιγότερο σοβαρή απώλεια, η οποία βεβαίως επηρεάζει την πρόσδο τους, μπορούν εύκολα να ξεγλιστρήσουν από την προσοχή μας...

Προσέξτε λοιπόν για το μαθητή που...

Αργεί να αντιδράσει.

Είναι ο τελευταίος που ακολουθεί τις οδηγίες.

Βλέπει πρώτα τις αντιδράσεις των άλλων και τις αντιγράφει.

Έρχεται πάντα κοντά σας για να ελέγξει τι θα πρέπει να κάνει.

Έχει έναν φίλο που τον βοηθά και τον αφήνει να αντιγράψει.

Φαίνεται να ονειροπολεί.

Είναι «τεντωμένος» και με πολύ άγχος.

Παρακολουθεί έντονα στα πρόσωπα.

Γυρίζει το κεφάλι του στη μία πλευρά όταν ακούει.

Δεν μπορεί να εντοπίσει την πηγή του ήχου.

Λέει συνέχεια «τι;» ή «ορίστε;» ή «συγγνώμη;» ...

Δυσκολεύεται να ακούσει στον πολύ θόρυβο π.χ. σε τραπέζα, αυλή, κτο.

Έχει φτωχή ανάπτυξη λόγου

Παρατηρήστε ακόμα μήπως...

Δεν μπορεί να ρυθμίσει τη φωνή του: ή φωνάζει ή ψιθυρίζει.

Βρίσκει δυσκολία στην εκφορά κάποιων ήχων (συστηματικά) π.χ. σ. ζ. τα.

Αλλάζει απότομα θέμα (σε κάτι που προφανώς «ξέρει» καλύτερα) όταν βρίσκεται σε συζήτηση.

Βρίσκει την προφορική δουλειά δυσκολότερη από την γραπτή.

Παίρνει εκφράσεις μεταφορικές όπως π.χ. «δεν το βάζει κάτω», στην κυριολεξία.

Έχει κρίσεις εξαιτίας ματαίωσης (απογοήτευση).

Ίσως έχει ξεσπάσματα επιθετικότητας ...Έχει ίσως κοινωνικά προβλήματα.

..... (Αποσπάσματα)

** Πηγή: Κυριάκος Περβανάς, 2010, ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΟΥ.